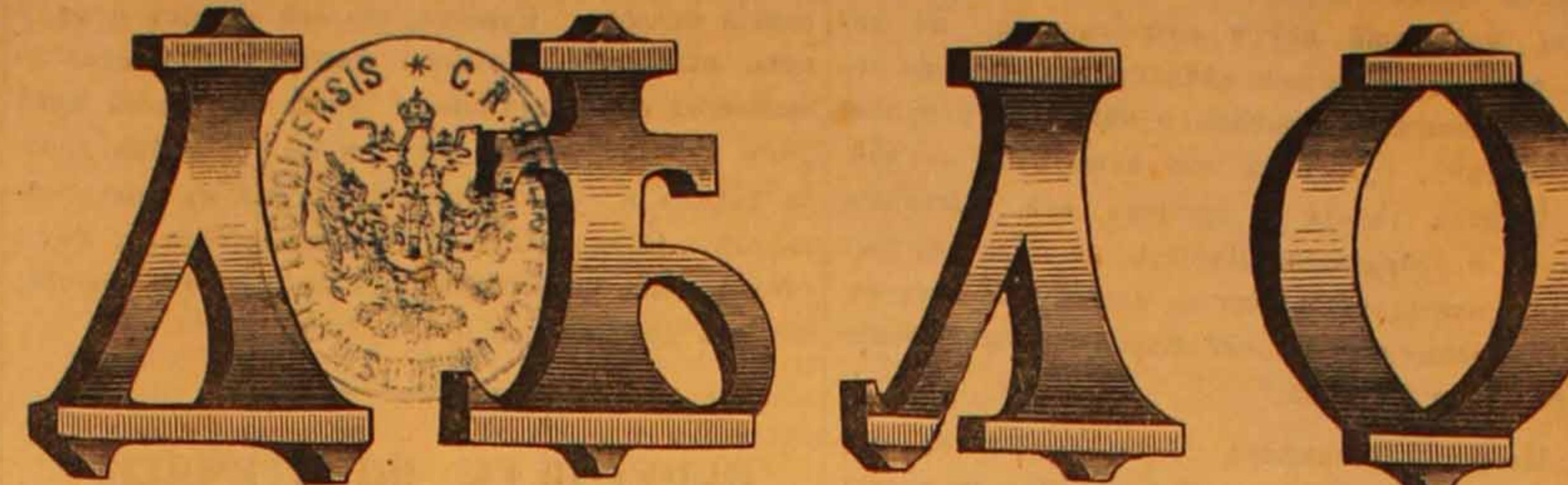

Выходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
кромъ рукою снятъ о 4-й год. попол. Литер. додатокъ
"Библиотека наизнанку" выходитъ по 2 печат. ар-
кушъ каждого 15-го и послѣднаго для каждого мѣсяца.
Редакція, администрація и експедиція підъ ч. 44 улица
Галицка.
Всѣ листы, посылки и рекламиаціи належать пересыпать
підъ адресою: редакція и администрація "Дѣло" ч. 44 ул.
Галицка.
Рукописи не возвращаются только на попереднєе засторе-
женіе.
Подлинно число стоять 12 кр. а. в.
Оголошення приймаються по цѣнѣ 6 кр. а. в. бѣзъ одноз-
строчніхъ печатокъ.
Рекламиаціи неопечатаній вѣльшій отъ порта
Предплату належить пересыпать франко (найлучше
постольськимъ перегазомъ) до: Администрації часописи "Дѣло"
ул. Галицка, ч. 44.

Предплатна на "Дѣло" для Австроії:		для Россії:	
на пѣмій рокъ	12 кр. на пѣмій рокъ	12 руб.	
на пѣвъ року	6 кр. на пѣвъ року	6 руб.	
на чвертъ року	3 кр. на чвертъ року	3 руб.	
съ дод. "Библиотеки":	съ дод. "Библиотеки":		
на пѣмій рокъ	16 кр. на пѣмій рокъ	16 руб.	
на пѣвъ року	8 кр. на пѣвъ року	8 руб.	
на чвертъ року	4 кр. на чвертъ року	4 руб.	
на самъ додатокъ:	на самъ додатокъ:		
на пѣмій рокъ	5 кр. на пѣмій рокъ	5 руб.	
на пѣвъ року	2-50 кр. на пѣвъ року	2-50 руб.	
на чвертъ року	1-25 кр. на чвертъ року	1-25 руб.	
Для Варшавы, окрѣдь Россії:			
на пѣмій рокъ		15 кр.	
на пѣвъ року		7-50 кр.	
на чвертъ року		8-75 кр.	
съ дод. "Библиотеки":	на самъ додатокъ:		
на пѣмій рокъ		19 кр. на пѣмій рокъ	6 руб.

Прошу всѣхъ П. Т. Предплатниковъ
"Дѣла" поспѣшити съ надсыпаньемъ
залогомъ предплаты, щобъ мы не бу-
ли змушеніи перерывать Имъ вы-
сылку нашей часописи.

Ухвали рады мѣста Львова,

которою поручено магістратови, щобъ якъ
найшвидше представивъ радѣ мѣской внесеніе
на заснованье народної школы у Львовѣ съ
руськимъ языкомъ выкладовимъ съ початкомъ
слѣдуючого року шкільного, — викликала
велике нездоволеніе лише въ трехъ польскихъ
газетахъ: въ "Czasѣ" и его причепѣ "Gaz.
Krakowsk-бѣ" и въ "Gaz. Narodow-бѣ". Ми,
правду сказати, сподѣвалися, що іменно ор-
ганамъ станчицкимъ и органови напівъ бѣ
выйду краевого не подобається одноголосна
ухвали поважної репрезентації мѣста Львова.
Ми знаємо зъ довголѣтнаго досвѣду, що для
тої части прасы — нема въ свѣтѣ хочь-бы
и не знати якихъ певныхъ, незбитыхъ, на
самыхъ цифрахъ и фактахъ опертихъ доказо-
въ въ дѣлахъ дотыкаючихъ правъ Русиновъ,
— бо для нихъ, засліпленыхъ ненавистею
до всего, що руске, — піема Rusi! Слѣпа,
безглаза негація Руси — се альфа и омега
ихъ "nagrodow-ого катихизму"! "Niemta Rusi"
— кричать они съ пѣною ненависти и злобы
на устахъ въ той самой хвили, коли ки. Бис-
маркъ завда тяжкій ударъ народови поль-
скому! Справдѣ, глубоко сожалѣмо надъ тою
частиною суспільності галицко-польскою, ко-
трой служить такій перекинички та авантур-
ники "nagrodowici"!

"Gaz. Narodowa" не хоче павѣть слу-
хати аргументовъ и статистичныхъ виказовъ
п. Вахнянина. Чому не хоче? Бо мусѣла-бы
призвати ихъ правду, а въ консеквенціи и
потребу школы. "We Lwowie піема i 1500
dusz Rusinow!" — кричить она, а добре
знає, що есть ихъ кольканайця тисяч, такъ
само якъ добре знає, що п. министеръ вы-
давъ таке розпорядженіе, що вже до 200 дѣ-
тей зъ самої рускої школы вправъ съ по-
внимъ рокомъ шкільнимъ лишится безъ науки
шкільної, если не буде отворена руска
школа народна! Але що тѣй до того? Она
все твердить свое: "піема Rusi" — и ба-
ста. У Львовѣ цѣла Русь для неї — то
такій Черкаскій, Зубиковичъ, оїсес Бобро-
вичъ и оїсес Zmartwychwstanci...

Очерки истории украинской литературы
XIX столѣтія Н. Н. Петрова. (Киевъ, 1884.)

(Критичный огляд.)

II.

Новѣйше письменство.

Оглядови новѣйшого українського пись-
менства мусимо надѣлiti більше мѣсяца для-
того, що творы деякіхъ письменниківъ сего
часу мало вѣдомі въ Галичинѣ. Періодъ се-
го письменства проф. Петровъ починає з Мар-
ка Вовка и каже, що "першою потребою у-
країнського письменства разомъ съ "русскою"
литературою було — доводити и боронити люд-
ські права простого народа". Въ першій ста-
тті мы вже вказували п. Петрову на єго "не-
винну" помылку и говорили, що оборона
прав простого народа, якъ людей, стояла въ
українському письменствѣ починаючи въ Ко-
тильницькому безъ перерви. Ся задача була по-
ложенна и въ основу Кирило-Методіївського брат-
ства въ Кіївѣ; головній дѣячъ єго, якъ Ко-
стомаровъ, Навроцкій, Опанасъ Марковичъ,
Біловерскій и другій, а съ ними Кулѣшъ и
Шевченко мусимо поплатитися тирмою и дов-
голѣтнімъ васланьемъ. Ся велика урядова
неправедливостъ сколася надъ українськими
письменниками по доносу студента Петрова.
Теперь мусимо вказати п. Петрову єго велику
помылку и въ относинахъ до россійского пись-
менства. Россійский письменникъ далеко під-
нѣйше вѣже український виступили въ сво-
ихъ творахъ на оборону простого народа, але-же
далеко ранійше того, якъ вказає п. Петровъ.
О сколько знаємо, въ россійскомъ письменствѣ
першимъ оповѣданьемъ съ такою задачею тре-

"Czas" и "Gaz. Krakowska" ще менше
входять въ аргументацію, а просто лишь тे-
роризують раду мѣста Львова, якъ она могла
допуститися такого "bledu politycznego"?
"Czas" каже: "Коли Русини не дають бѣ-
зутитамъ забирати рускій монастиръ, то якъ
Львовъ може Русинамъ дати школу?" Заразъ
вильзаєши зъ мѣшка! А "Gaz. Krakowska"
перепудилася тою ухвалою и каже, що съ
правою рускої школы вижеся "bezpiecze-
stwo naszego bytu". Анѣ слова, що "безпе-
ченьство быту" тої шовинистичної групи,
обаламуочуючои и взыскуючои народъ польській
и рускій для своїхъ самолюбивихъ цѣлій, —
спочиває именно на підьюджуванію польської
суспільності противъ Русиновъ, але інше
дѣло "безпеченьство быту" польської суспіль-
ності. Черезъ мирне и справедливе положе-
ніе кожного спірного дѣла — она толькожа
выграє. Се зрозумѣла демократично успосо-
блена рада мѣста Львова и она разомъ съ п.
Вахняниномъ може съ повнимъ спокоемъ толькожа
усмѣхатися на истеричній выбухи гніву-
тихъ, котримъ не на руку и не на кишеню
всяка хочь-бы найменша справедливостъ для
Русиновъ...

Для дѣвочого воспиталища въ Перемышли,

того народного інститута, котрого конечну
потребу отчували єсть давна всѣ Русини и для
котрого щедрими жертвами зробили вже не
мало-значущий початокъ, — для дѣвочого вос-
питалища въ Перемышли засвѣтила ясна зоря
надѣ.

Якъ мы вже допосили, министерство до-
зволило комитетови, остаючому підъ покро-
вомъ такого достойного лица, якъ Преосв. еп.
Ступницкій, устроїти фантову лотерію въ вар-
тости 100.000 зр. Розумѣється, що успѣхъ
лотерії буде зависіти головно єсть наше Русиновъ,
єсть нашої ревности въ збиранию фан-
тівъ и грошей на фанты для тої, всѣми нами
призначеної, безмѣрою важної, спасительної на-
родної цѣлі. Комитетъ лотерійний виготовивъ
для того отозву до руского духовенства, въ
котрой поясняє станови дѣла, взыває руске ду-
ховенство до горячої помочи и подає спо-
собъ поступованія. Отозва тая звучить въ
повній основѣ:

Основанье дѣвочого воспиталища въ Пере-
мысли поставлено въ послѣдніхъ лѣтахъ
яко програму головної дѣяльности Руси, якъ
въ взгляду на добро церкви, такъ и на честь
славу народну. На першій голосъ о основаніи
воспиталища, коли именно выс. правительство
установило уставъ Товариства, котрое поставило
собѣ за цѣль се воспиталище въ житѣ вве-
сти, д. 25 цвѣтня 1881 р. ч. 16630 потвідило,
— епископска Консисторія въ Перемышли, въ
посланію своїмъ въ 17 мая 1881 ч. 1603 за-
грѣвала Преч. клиръ епархіальний и всѣхъ
вѣрнихъ до участія въ тѣмъ великимъ дѣлѣ
сими словами: "Важність и велику необходи-
мость дѣвочого воспиталища повиненъ призна-
ти каждый, кому честь нашего обряду и
добро руского народа въ Галичинѣ лежить на
серци; препоручавши отже наклонити якъ Преч.
клиръ епархіальний, такъ и вѣрнихъ нашого
обряду якъ найживійше піддержувати вве-
деніе въ житѣ вгаданого воспиталища и
єго замагати".

І не було то голосомъ вонючого въ пу-
стыні. Ізъ "вдовичихъ лептъ" вложено въ
послѣдніхъ трохъ лѣтахъ на тую цѣль по-
важный капиталъ 17.000 зр. І выс. соймъ
краївий не оставилъ того інститута безъ під-
держки. Головну однактъ участія взяло въ вага-
наній складѣ Преч. епархіальніе духовенство,
вписуючись численно въ члены Товариства.
Отечтво § vi 18. статута Товариства, головно
священичіи дочки, а тымъ більше сироты,
будуть передъ всѣмъ уважленій при при-
нятію въ заведеніе! Дѣло се справедливе и
потѣшаюче, — бо "священичіи сироты", якъ
то слезами писано въ пастырському посланію
Преосв. Іоана Ступницкого въ 20 грудня 1882,
ч. 400 "найчастійше остаються по смерти го-
ловы родини въ крайній нуждѣ, приневоленій
або тяжкимъ трудомъ рукъ зараiblyти на ку-
сокъ хлѣба, або коли силъ не стане, витягати
рукъ до людського, не всегда скорого милосер-
дя; они (священичіи сироты) за-для недостатку
матеріальнихъ средствъ виростають безъ от-
вѣтної ихъ походженю науки и безъ проводу,
— марнѣють, вмѣсто щобъ мали колись ста-
тисти хосеною для краю підпорю и красою
Руси". Пог҃шаючи то дѣло, ще разъ кажемо,
бо, якъ дальше въ тѣмъ-же посланію съ бол-
емъ серця виявлено, "число священичихъ
сиротъ майже съ кождымъ рокомъ збіль-
шається"!

Однакъ више виказани фонди недоста-
точній для введенія въ житѣ вгаданого за-
веденія.

Видѣль Товариства виѣ для того до
вис. правительства проєбу о півзренії устро-
ити велику фантову лотерію — и таке півзре-
ніе удѣлило выс. ц. к. министерство фі-
нансовъ за згодою выс. ц. к. министерство
просвѣти та вѣроисповѣдань и внутрішніхъ
дѣлъ въ 1 цвѣтня 1884, ч. 311.

І такъ теперъ єсть наше самихъ зави-

сить, якъ умѣмо півнити тое благосклонне
рѣшенье выс. правительства. Напімъ обовяз-
комъ патріотичнимъ буде: використати дану
намъ случайностъ для якъ найвищого збіль-
шення вгаданыхъ фондівъ.

Видѣль комитету устроючого фантову
лотерію, просить про-то умільно: Ваша Пре-
честнѣсть зволите въ уваги на високу гуман-
нію, не менш-же и народну цѣль, якою ува-
жается руске воспиталище, такожъ єсть уваги,
що то справа безпосередно руске духовенство
обходяча, отже въ взгляду на добрий примѣръ
и у власнѣсть интересу, якъ найревнійше по-
рученіями вѣдѣлу занитися.

Ваша Пречестнѣсть зволить именно упро-
сити двохъ мужівъ въ посередь своїхъ при-
ховань, преданихъ справѣ сиротъ и народ-
ного образованія, и завязати съ ними комитетъ
мѣсцевъ, котрый безпосередно занявись-бы
збираньемъ жертвъ (фантовъ и готовихъ гро-
шей на закупні тѣхъ-же, — числячи по край-
ній мѣрѣ одинъ крейцарь на кожду душу)
въ користь нашої лотерії, и то або самъ
лично, або отвѣтно обставинамъ упросити до
того отвѣтнаго Вѣл. женщины.

При сїй случайності примѣчає, що
всякій и найдробнійши предметъ, чимъ толькожа
хата богата, прійме комитетъ съ подакою. Ра-
ціональнѣйше єсть предметы, трудні до перева-
зы, продати на мѣсці въ дорозі лицитації
а грбъ готовий поштовимъ переказомъ, про-
чі-же предметы, фаховыми знатоками оцѣнены,
по ряду списаній (подаючи при кождомъ пред-
метѣ єго цѣну и имя жертвуючого) и бе-
печно опакованій підъ адресою "Комитетъ
занятія устроючимъ великою фантову лотерію
въ користь воспиталища въ Перемышли"
— оплачено переслати, — по чѣмъ настуپить публичне покитованіе въ газетахъ.
Примѣчається дальше, що съ зворотомъ церти-
фікату не розвязується що комитетъ мѣсцевъ,
а остав

2) що возванье до прочихъ П. Т. обывателъвъ австрійской имперіи, котре якъ найскорше належало-бы выготовити, только на основѣ выказанныхъ результатовъ при збираню фантовъ у бевпосередно интересованныхъ можна буде уложить.

Увѣреній, що справу сиротъ, справу народну передали мы въ руки досвѣдченій — и що успѣхъ си буде найлучшій, пересылаемо въ имени сиротъ, въ имени народнои справы, за поднятій труды вже напередъ нашу найширѣйшу подяку.

Перемышль дня 6 мая 1884.

Отъ комитету, устроюючого велику фантову лотерею въ Перемышли.

Лотерю въ Перемышли.
Покровитель: *Іоанъ рыцарь Сатурнусъ Ступницкій*, епископъ перемыскій, графъ римскій, кавалеръ ордена желѣзной короны, членъ адвокатовъ св. Петра въ Римѣ, коресп. ц. к. археолог. комиссіи въ Вѣдни, и прч. и прч. — Предсѣдатель: дек.-крылошанинъ *Дръ Антоній Юзычинський*. — Секретарь: ц. к. адъюнктъ суду окружного *Юліянъ А. Добрянський*. — Ревиденты: ц. к. инспекторъ по-датковый *Кароль Раппе*, ц. к. комисарь финансовой *Юліянъ Несторовичъ*. — Члены Выдѣлу: ц. к. секретарь рады суду окружного *Павелъ Лисинецкій*; адвокатъ краевый *Дръ Юліянъ Лижецкій*.

Не сумніваємося, що якъ все руске духовенство, такъ и мірскій Русини всѣхъ верствъ суспѣльности — бо-жъ мы всѣ едино єсьмо — займутся якъ найревнѣйше тымъ народнимъ дѣломъ и довершать его славно! При сѣмъ дѣлѣ данный австрійскимъ Русинамъ дуже пригодный случай показати свою жизненнѣсть — черезъ громадну патріотичну жертвовлюбивостъ. Дай Боже, щобъ мы успѣли въ сѣмъ случаю поставитись свою патріотичною жертвовлюбивостею побѣдъ Чеховъ, а здобудемо собѣ не только власне довѣрїе въ свои силы, але и поважанье та славу у другихъ!

Переглядъ часописей.

(Голоса прасы о засудзе Крашевскаго.)

Процесъ Крашевскаго кинувъ занадто яскраве свѣтло на цѣлу польску суспѣльность, якъ щобы не вызвавъ численныхъ отзывовъ якъ въ краевыхъ журналахъ польскихъ такъ и въ рѣжныхъ заграничныхъ. Процесъ сей и голосы прасы о нѣмъ не безъ вартости и для настъ, котрѣй безпосередно стыкаемсяъ съ польскимъ народомъ. Справедливо даже „*Noue fr. Presse*“, що якъ каждый процесъ политичный такъ же и процесъ Крашевскаго має свою науку моральную, свой за-

Крашевскаго мае свою науку моральную, свои загадочный, можна-бы сказать, типичный ужитокъ практический безъ взгляду на нещастного человѣка, на котрому спочила важка рука справедливости. „Зѣ всѣхъ теперѣшнѣхъ писателѣвъ польскихъ“ — даже „Nene fr. Presse“ дальше — здавалося, что Крашевскій найменше подпадае впливови мрѣй своихъ земляковъ и найменше сподѣвався отбужданія Польщѣ насильными средствами. А однажды якъ-разъ показалося, что сей человѣкъ розтягнувъ цѣлу тайну сѣть черезъ Берлинъ, Парижъ и Вѣденъ ажъ до Петербурга, чтобы за еи помочею выкидати войну всѣхъ противъ всѣхъ и такъ отбудувати Польшу. И коли такъ еми- Одного, чого собѣ вытолкувати трудно и надъ чимъ майже вѣсъ якъ польскій такъ и нѣмецкій газеты заставляются, есть: якъ мѣгъ такій человѣкъ якъ Крашевскій, человѣкъ мающій и съ широкимъ свѣтоглядомъ, любленый и высокопо-важаный якъ у своихъ такъ и у чужихъ, лутился съ людьми, якъ Адлеръ и Генчъ, — съ платными шпіонами, которыхъ може дармо силувавсь-бы бувъ досыть вѣрно скактеризувати въ якой зѣ своихъ повѣстей? Якъ-бы не то, что Крашевскій человѣкъ вже зъ роду досыть мающій, а потому ще и своими працями литературными зароблявъ дуже богато, можна-бы подумати, що и онъ не мѣгъ устеречися отъ загадочно тѣ-

доказъваше на 72 роки.

Отже українська освіта все разила очі
Московщині і російській урядъ все непри-
хильно дивився на українську освіту и разъ-
на-разъ ставивъ їй тяжкі утиски, поки ажъ
ті утиски не увінчалися закономъ 1876 р. Са
утиски варто нагадати хочь короткими слова-
ми. Въ кінці XVIII вѣку всѣ приватній дру-
карнѣ на Українѣ були заборонені; всѣ украї-
нські школы народнї (а ихъ було больше
тысячи только въ лѣвобережній Українѣ)
скасовано. Отъ часу заведення до часу знесення
кревицтва — 80 лѣтъ — на Українѣ не було
жадної народної школы съ рѣдкою мовою.
Заведеній недѣльнїй школы, народнїй книгарнѣ,
бічити — все се скасовано и заборонено въ
1862 р. и въ того часу утиски ишли больше
и больше. Въ 1863 р. доведено „Основу“ до
того, що она не могла далѣ видаватися: на
українське слово наложено тяжке ярмо; украї-
нські письменники опинилися на васланю...
Такъ дѣло стояло трохи не цѣлыхъ 10 лѣтъ,
поки въ 1874 р. трохи отпустили, але въ по-
чатку 1876 р. зновъ починається урядова буря:
неказанымъ тягаремъ лягъ на українське
слово законъ въ 18 цвѣтня 1876 р. и черезъ
сей законъ українське письменство *de facto* не
істнує на Українѣ.

нальную ровноправность, безъ которыхъ не можна *de facto* встутии въ семью европейскихъ освѣченыхъ націй....

Болгаре и ихъ слово такожь вынесли на собѣ тяжке ярмо утисковъ отъ Турковъ и Грековъ-Фанаюотовъ и не дальше якъ стоять назадъ здавалося, що Болгаре яко народъ

хочь у насть въ Галичинѣ та въ Болгарщинѣ
только — и того-бѣ доволѣ було!

Менше нѣжъ 50 лѣтъ назадъ и насть
въ Галичинѣ не можна було надрукувати та-
комъ невименою книжочкою. Акъ «Русалка» дѣл-

безнадѣйно пропали и перероблятсѧ на Тур-
ківъ або Грековъ. Отъ-же въ кінці XVIII и
въ початку XIX вѣку розпочався и помѣжъ
Болгарами рухъ и зъ середъ болгарскихъ кра-
їнъ

ничества працюе скрыто въ звѣтной цѣли и об-
гортае наивысшій круги соопѣльности, не ви-
дитъ того, що и за нею слѣдятъ пильно и що по-
сольства посылаютъ доносы о нѣй своимъ прави-
тельствамъ... „Якъ-бы оно и не було — кон-
чить згадана газета — процесь сей выказавъ,
що мрѣй о отбудованю Польщѣ не були зовоїмъ
невинній, але що они вели до акціи, котра могла-
бы була похитнути спокой Европы и скомпроми-
тувати згоду державъ.“

перъ пануючои заразы „наживати грошей“ на всякий спообъ. Кажутъ, что сей мотивъ бувъ у него выключенный. Коли такъ, то позостає до въясненя его поступованя лишь шляхотска мръя „отъ моря до моря“, котра мовъ яка тайна хороба точить и сушишъ цѣлый организмъ польского народа. Справедливо отже каже „Neue fr. Pr.“: „Коли такій объявъ бачимо на зеленомъ деревѣ, чого-жъ сподѣватися отъ сухого?“

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Стирійскій законъ краевый о змѣнѣ ординаціи выборчои) получивъ сими днями цѣсарскую санкцію. Черезъ тую реформу ординаціи выборчой до сойму краевого получать право до сойму всѣ контрибуенты оплачующі 5 зр. а. в. податку. (Палата посольска рады державнои) укён-

(Пам'ята посольска ради французії) учасни
чила въ суботу минувшого тыждня генеральну
дебату надъ II. главою закона промыслового.
Яко бесѣдники генеральний говорили пос. Воль-
фрумъ именемъ лѣвицѣ, а кн. Алойзій Лихтен-
штайнъ въ имени правицѣ. Загальну увагу па-
латы звернуло именно се, що яко генеральний
бесѣдникъ лѣвицѣ виступавъ пос. Вольфрумъ
а не якъ се первѣстно було уложене пос. Пле-
неръ. Причиною сеї змѣни бесѣдника генераль-
ного лѣвицѣ була власна резигнація дра Пленера.
„Wien. allg. Ztg.“ згадуючи про сей фактъ лу-
чить его съ розправами, які мали мѣсце въ
клубѣ сполученої лѣвицѣ по поводу послѣднього
конфлікту сего жъ сторонництва съ президентомъ
палаты и выходу сполученої лѣвицѣ зъ парля-
менту. На засѣданняхъ клубу належавъ пос. Пле-
неръ до тихъ пословъ, котрій говорили за absti-
ненційною политикою и поскладаньемъ манда-
тівъ хотѣли тую гадку зреализувати. Пословъ
тихъ переголосовано въ клубѣ а посолъ Пле-
неръ, котрого такій результатъ нарадъ клубу
найбільше доторкнувъ, выраживъ свое невдовово-
ленье тимъ, що зажадавъ вычеркнення себе зъ
листы бесѣдниківъ, щоби не потребувавъ гово-
рити именемъ цѣлого сторонництва.

(Въ справѣ змѣни ординаціи адвокатской)
пріймавъ сими днями министеръ справедливости
дръ Пражакъ депутацію кандидатовъ адвокатскихъ
въ Вѣдня, котра вручила ему петицію, звергаю-
щуюся противъ арт. II. новоустроеної ордина-
ціи адвокатской и просила, чтобы новый законъ
не относився до тыхъ кандидатовъ, котрій въ
насъ выданя нового закона находятся вже въ
практицѣ фаховой. Дръ Пражакъ обѣцявъ, что
прослѣдитъ цѣлу справу, заявивъ однакожъ, что
нѣма надѣй, чтобы сей законъ ще на сѣй сесіи
прійшовъ подъ дискусію рады державной.

(Союзъ угорскіи) закрыто вчера громовою
мовою а новый выборы розписаний будуть въ часѣ
отъ 15—24 червня. — Тымъ часомъ отбуваются
по цѣлому краю дуже живѣй агитаціи выборчї такъ,
що президентъ министровъ бувъ приневоленый
выдати циркуляръ до всѣхъ подлежающихъ собѣ
властей, чтобы старались о удержанье порядку,
и наблюдали на безпеченъствѣ особъ и маєтку и
зовыае ихъ, предприняти всѣ мѣры, чтобы въ
часѣ выборовъ недопускать противзаконныхъ и
противныхъ державъ агитацій.

(По поводу еміграції до Америки) видало
угорське міністерство внутрішніх ділъ об'єж-
никъ до всѣхъ урядовъ громадскихъ. ПОСЛЯ
справоздання австрійско-угорського конзуляту въ
Вашингтонъ — сказано въ об'єжнику, має бути
доля угорськихъ емігрантovъ въ Америцѣ дуже

освѣту въ чужихъ краяхъ, стали по-трохи выходити народній проводаторъ и дѣятелъ. Зъ початку 20-тихъ роковъ сего столѣття являют-ся хочь и рѣдко книжки на болгарской мовѣ: спершу „Новый Завѣтъ“ и духовній. Найбѣльшу и достойну вѣчної славы и подяки працю за-для болгарскаго слова положивъ Юрій Венелинъ, угорскій Русинъ, выхованець львов-скаго университету (правдива назва Венелина була — Гуца). Онъ на своихъ плечахъ вы-нѣсъ освѣту и письменство Болгаръ. Розвой Болгаръ и ихъ національной освѣты и пись-менства ишовъ тымъ самымъ шляхомъ якъ и въ нась въ Галичинѣ. Болгарскій часописи почались на чужинѣ, въ Липску 1844 р., и тянялись доволѣ въ чужиници. Теперѣшній станъ болгарскаго письменства, особливо часо-писей, стоить добре и числово буде бѣльше нашого, бо національна интелигенція тамъ и численнѣйша нашои и заможнѣйша. Отъ-же пытаємо теперь: яку користь Туреччина добу-ла себѣ утискаючи Болгаръ и ихъ слово? Ба-чимо, що Русини не обнѣмеччились, не опо-лячились; бачимо, що Болгаре не потурчи-лись, — и вѣримо, що и Українцѣ остануть Українцями. Наслѣдкомъ-же такихъ утисковъ есть и буде только шкода розвою, культуры и цивилизаціи якъ загаломъ въ Россії, такъ особливо въ Українѣ. Мине кѣлька лѣтъ и нѣ историкъ Россіи не прорече хвалы законови-зъ 1876 р., нѣ нове поколѣнье не подякує за-ей утиски, а все разомъ пожалують, що въ другої половинѣ XIX столѣття можлива була въ Россії рѣчъ — заборонювати природный розвой слова, котрымъ говоритьъ 15 міліоновъ подданихъ россійской державы!... (Д. 6.)

Кость Одесець.

умѣшеннѣй, что властитель хать вынажималъ по поводу переступленія законовъ бы були потягани до судовой отвѣчальности, того мусѣли американской власти дальнейшой емиграціи Угрбвъ до Америки горники и роботники начадали чальниковъ громадъ, чтобы про тѣ отвѣдомили свою людность и остерегли на мовами безсовѣстныхъ агентовъ и ужили всѣхъ средствъ, чтобы недорѣвихъ емиграцій.

(Выборы до делегаций), который был
дня 20 н. с. мая, а котра отложен
с. е. пятницѣ, становлять предметъ
вленой дискусіи въ кружкахъ вѣденъ-
ляменту. Дня 19 н. с. мая радиаи
справою нѣмецкій послы зъ Чехъ, въ
виду свѣжой страты посольскаго мандата
жутъ числити при сихъ выборахъ на
надъ Чехами. Чехоки послы предкали
компромисъ, жертвуючи на 10 мандатовъ
4 мандати Нѣмцямъ. Нѣмецкій послы
донерва въ пятницю дати отповѣдь Чехамъ
ворятъ однакожъ, что Нѣмцѣ не прѣдѣлѣ
промису. Нѣмецкій послы зъ Моравії, въ
минувшого року мали большость го-
выборахъ до делегаций, зыскали черезъ
больше. Сего року маютъ делегаций
Пештъ и се именно має бути причиной
кто зъ пословъ не хоче склонять
манлатъ.

(Депутація регніколлярна угорська въ справѣ Фюмы) предложила недавно фератъ. Справозданье уважае рѣчю щобы въ Фюмѣ обовязували тѣ самій що репрезентанты Фюмы покликують ватскаго сойму. Пытанье се порѣшила впрочемъ сама Фюма тымъ, що не ви презентантовъ до Загреба. Рефератъ дали выразъ въ буджетѣ державномъ именно въ той способѣ, щобы буджетъ бувъ особно укладаный, но щобы цю позицію становили составну часть титуловъ загального буджету угорскому оправахъ просвѣты и вѣроисповѣдныхъ подлягати угорскому министерству. - зданье кончится заключеньемъ, щобы звала правительство, щобы оно въ дорожністративной зарядило все, щобы испити внутрѣшний отнoшения межа Фюмскою.

ЗАГРАНИЦЯ

ЗАГЛАВИЕ.

Россія. По поводу повнолѣтности ского наслѣдника престола отбулося 18 м. велике торжество въ Петербурзѣ. Торжество прѣѣхавъ такожь и кн. Вильгельмскій и привѣзъ наслѣдникови престола ордера чорного орла. По полудни въ присутствіи царя и царицѣ, членовъ родины, гостей, пломатичнаго и т. д. зложивъ наслѣдника престола присягу въ придворной каплицѣ, вѣрный царю и отчинѣ и додержать въ порядку, установленного при наслѣдовании. Зъ каплицѣ пойшовъ походъ до садъ георгиевскаго полку козаковъ. На поляхъ булася людова забава а вечеромъ было илюминоване. — Россійска полиція въ знову немало клопоту съ революціонерами, послѣдніхъ часахъ арестовано много изъ рѣжніхъ сторонахъ державы, при чёмъ лося, что духъ революційный есть въ Россіи и легко сильнѣйше закорененый, якъ се въ загально думано. Сконстатовано, что извѣстный убійца Судейкина, перебуравшій въ Петербурзѣ въ потому крыводушномъ Новгородѣ межи офицірами 22-го тилеріи. Зъ отсїи выѣхавъ онъ до Парижа, тому перенѣсся до Америки, де теперь въ Сполученныхъ Державахъ. Правительство становило заражати его выданія, хощъ отъ о успѣшности свого жалання.

Нѣмеччина. Яко доказъ недозволеніи
ны въ нѣмецкой державѣ може послужити
юче донесенье „Reichsanzeiger-a“: По
палата пословъ колька разовъ вже при-
вала завѣзвати правительство, щобы очи-
урядниківъ до отвѣчальности за назапи-
шуваньеся до выборовъ, выдавъ король
8 с. м. розпорядженіе до министерства,
тромъ называе таке постановленіе вмішуван-
до власти короля, забезпеченое его устно
розпорядженю томъ подносито, що король
вязався присягою на уставу стерегти гра-
ничи, и высказуєся надѣю, що министер-
снить границю межи законодательною а-
ючою влащею и буде того права боронити.
Въ справѣ динамитового закона заявивъ
маркъ, що правительство австрійске въ
хвилі отступило бѣ угоды такого жаха-
права. Иниціатива до сего жала вийти із
ского правительства, котре боялося симо-
му. — Кн. Бисмаркъ выїхавъ до Франції.
Кажуть, що канцлеръ має вже на пози-
ції зъ министерства прусского. Зараз
отступленію кн. Бисмарка має вйті в
рада державна (Staatsrath), ходить тепер
о то, кто має бути си предводителемъ
воду сего отбуваютоя частії наради у
престола.

Іспанія. Зборъ депутатовъ въ ріальнихъ предложивъ програму Кунса, подгот. таємною курою, воякихъ

Заявление.

На письменный до мене запытана якъ эль оторони Воч. Отцівъ духовныхъ такъ и честн. сельскихъ господаревъ отпомѣдають „Дѣлъ“, що не раджу нікому съ Федоромъ Гладкимъ, маляремъ зъ Стронитина, въ укладахъ входити и ему малярскій роботы поѣдати, бо за добру роботу не можу приняти на себе отвѣчальности.

Стронитинъ 1884.

В. Чернецкій
душастырь.

— II Выказъ жертвъ на Руку Бурсы въ Стрю (за часъ бѣ 1. марта до 15. л. мая): Впр. о. Ружицкій, предѣдатель товариства 28 зр. 84 кр. (а то бѣ п. Мазара-кого, помѣщика Струтиня, 20 зр.; бѣ себѣ 3 зр.; бѣ о. Макаревича зъ Сваричева и его прихожанъ 2 зр.; бѣ о. Малицкого зъ Присlopia 2 зр.; бѣ о. Грица зъ Демянова 1 зр. 84 кр.). — Впр. о. Тышинській зъ Голобутова при олучаю 50 лѣтної рѣчицѣ свого священства 10 зр. — Пр. о Лопатинській зъ Побука 8 зр. 2 кр. (а то бѣ себѣ 1 зр.; зъ коляды въ Побуцѣ 4 зр.; зъ акафисту въ Побуцѣ 1 зр. 82 кр., а въ Тышинській 1 зр. 20 кр.) — Черезъ Ред. „Слова“ 5 зр. (а то бѣ п. В. Площанського 1 зр.; бѣ о. Вацьковского 2 зр.; бѣ ч. братства церковного въ Кобыловоло-кахъ 1 зр.; бѣ Воч. оо. Бурачинського и Кобрынського по 50 кр.) — По 3 зр. зложили: Пр. оо. Лучаковскій зъ Тухольки (бѣ себѣ 1 зр., бѣ братства церков. 2 зр. бѣ старшого, а 1 зр. бѣ молод. братог. церк.) — По 2 зр. Воч. о. Дуткевичъ зъ Покровець и ч. братог. церк. зъ Дашибы. — Воч. о. Крыницкій зъ Лукавицѣ нижній 1 зр. — Титуломъ вкладокъ членськихъ уплатили: проф. Ив. Вахнянинъ 1 зр. 50 кр., о. Федусевичъ 1 зр., о. Яшишинъ 75 кр. — За спордане галузъ взято 1 зр.; титуломъ отстоктъвъ стягено 2 зр. 10 кр. — Въ матеріалѣ на построение дому для Бурсы жертвували въ обѣмъ часъ: Дост. Рада мѣста Стрю 12 дуббовъ; о. Ад. Каленикъ зъ Довголуки 7 дуббовъ; ч. громадяне Синевідока 12 фѣръ каменя на фундаменты.

Складка сердечну подяку повышшимъ Добродѣятъ за ихъ дары, почувась. Видѣть до мілого обовязку выразити прилюдно повне признанье честнимъ громадямъ Синевідока нижніго, що, не зважаючи на значну отмѣлість и лихій станъ дороги, доставили намъ беззлатно одинъ метеरь лупаного каменя, стойності 25 зр. Больше такихъ жертволовибивыхъ громадъ, больше такихъ дѣлу прихильнихъ священиківъ якъ ихъ парохъ, а въ кафѣ товариства лашливись були до 2 сотки, якій пойшли на закупної рѣнкѣ въ близенької рѣки Стрю, на звезенію матеріалу деревяниго зъ сусідніхъ хлобъ. Прімаючись за дѣло построения дому для Бурсы съ такъ скудными средствами грошевими, чоливъ Видѣть на прибѣгу матеріальну поддержку зъ стороны окреїтныхъ громадъ. Оголосували бѣ часу до часу вказы жертвъ можуть послужити для цѣкавого доказомъ о скілько рѣндушистъ съ якою бѣ часу заснованя товариства относилась до него значніша часть найблизшої околицѣ стриської, уступила мѣсте ревнішому заинтересованю сюж жизнию справою. Въ наслідокъ бѣзовъ, розсланої передъ Новимъ рокомъ, випнуло титуломъ коляды заледи 76 зр.! А дѣло стояло-бѣ инакше, наколи-бѣ кожде братство церковне по прімеру Братковець, Дулебъ, Гѣрногого, Стрѣлкова, Побука, Добранъ, Мельнича и ще декотрихъ вислали хоч-бы ст малою квотою рѣчною въ спомагаючихъ члены товариства, а кождий священикъ тихъ звыши 100 селя окличныхъ хочь разъ у рѣкъ въ день храмовий по отпомѣдной промовѣ отправивъ акафистъ на дѣхѣтъ Бурсы! Не годиться намъ позишити розпочатого дѣла, аби

товариство не понесло шкоду. Тому звертаємося до ширшої нашої публики патріотичної съ умільною проосьбою о надсыланнѣ даткѣвъ на нашу гуманну цѣль. Русь убога, но велика. Вдовичими лепами здигнула она вже не одну величаву институцію на славу и честь свою. Маємо для того въ Бозѣ повну надѣю, що она свою теплою рукою прїде намъ въ помочь и позволить намъ ще сего року доверши розпочате дѣло, яко новий доказъ патріотизму сыновъ Руси на кождомъ поли, де иде о добро народа!

Отъ Видѣту р. Бурсы Стрый-скон.

Стефанъ де Сасъ Дубравскій, заст. предѣд.; Юл. Федусевичъ, каісіръ; Ив. Вахнянинъ, секретарь.

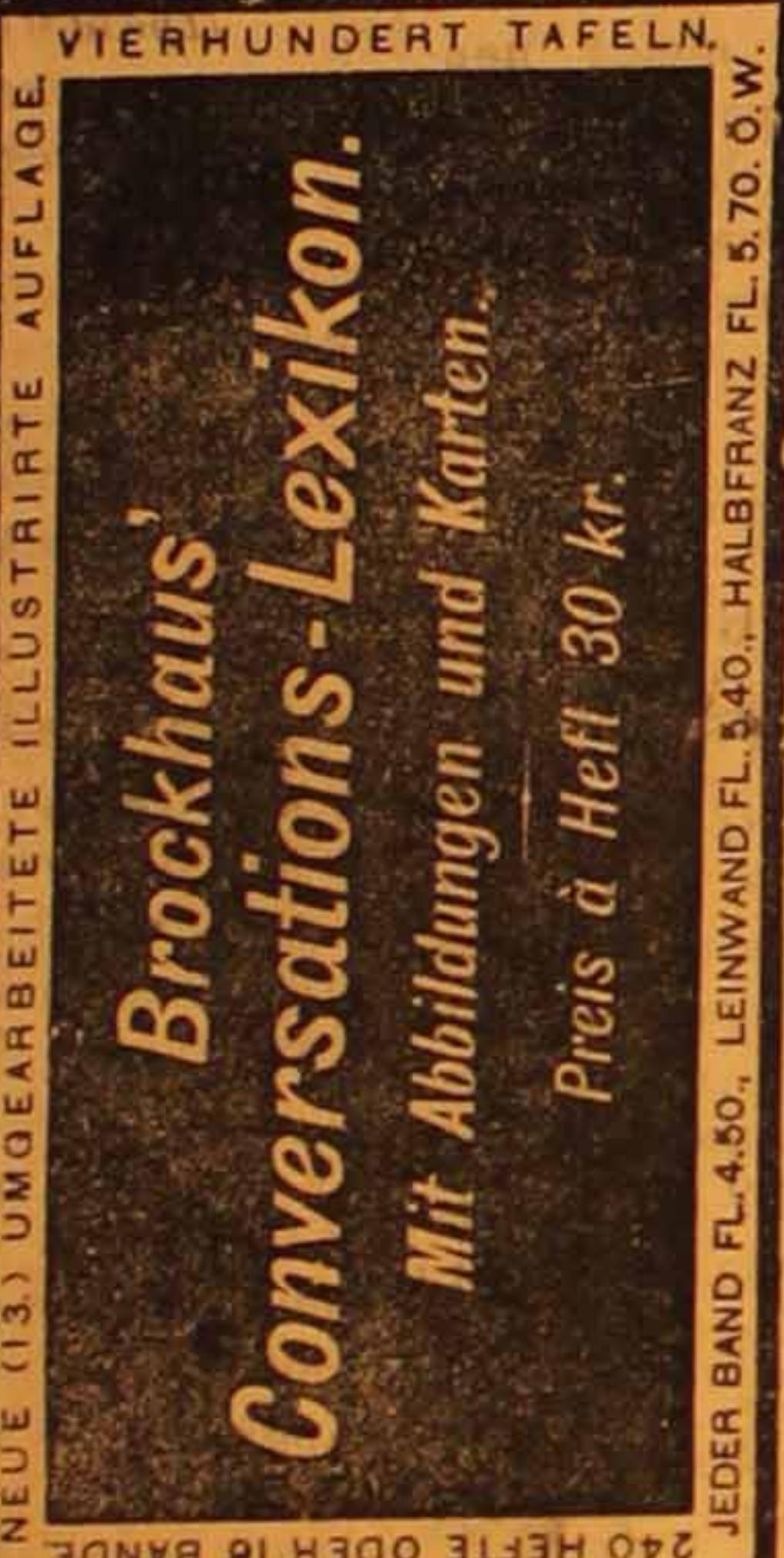
5000 останкѣвъ сукна (3 до 4 метри)

у всѣхъ краскахъ, на одя-
гні мужескій, на загортки,
жіночій мантлъ бѣ дошу, на
жіночій плащъ — роз-
сылась за послѣдніюю за
останокъ по 5 гульд.

L. Storch, Brunn.

Останки не до вподобы
принимаються назадъ. Видѣть
вымысловъ по приложеню
10-крайцаревої марки.

1061-8-52

„МЕРТВІЙ ДУШЪ“
ГУМОДНОЧНА ПОБРОТЬ Миколай Гоголій зъ портретомъ автора и „Словомъ бѣ Видавництва“ (278 от-
рібъ немікто 8-ки).
Дѣна 1 зр. 80 кр.; съ пересыпкою поштовою 2 зр.
Достати можна въ адміністрації „Дѣла“ и въ
Книгарнії Ставропігійської.

МАРОКЪ 500.000 въ найщасливѣй- шому случаю

Велика Гамбурскій державою гарантована грошова Лотерія тѣ-
шиться всімъ найбільшою симпатією зъ причини богатства явилихъ ся
у неї вигранихъ, якъ такожъ за-для якъ найбільшою гарантії за
швидку виплату вигранихъ. Она після постанови пізньо ведеся окремо
до того установленою генеральною дирекцією а надѣ щѣльмъ предп-
ніємъ веде надзоръ держава. Въ колкохъ місяцяхъ буде бѣтъ пер-
шою до самон класъ зъ мѣжъ 100.000 лосовъ вигранихъ 50.500
лосовъ зъ певними виграними. Мѣжъ тѣмъ знаходяться головній ви-
грайдъ зъ еквітальній 500.000 марокъ, а спеціально:

1 премія зъ мар. 300.000	26 виграній зъ мар. 10.000
1 виграна зъ 200.000	56 " зъ 5.000
2 виграній зъ 100.000	106 " зъ 3.000
1 " зъ 90.000	253 " зъ 2.000
1 " зъ 80.000	6 " зъ 1.500
2 " зъ 70.000	515 " зъ 1.000
1 " зъ 60.000	1036 " зъ 500
2 " зъ 50.000	29020 " зъ 145
1 " зъ 30.000	19.463 виг. зъ 200, 150, 124, 160,
5 " зъ 20.000	94, 68, 40, 50 мар.
3 " зъ 15.000	

Зъ тихъ вигранихъ будуть въ першої класѣ вислованій 4000
въ загальній квотѣ 157.000 мар. Головній виграна першої класѣ вис-
носить 50.000 м. и подносяться въ другої класѣ до 60.000 м., въ тре-
тій до 70.000, въ четвертій до 80.000 м., въ п'ятій до 90.000 м., въ шестій до 100.000, а въ семій до євен. 500.000 м., спеціально-же
300.000, 200.000 и т. д. Для тягненія вигранихъ першої класї коштує

Цѣлый оригиналъ лосю зр. 3-50
Половина оригиналъ лосю " 1.75
Чверть оригиналъ лосю " 0.90

По присланнї належности въ банкнотахъ, переказомъ поч-
товымъ або за послѣдніюю, залагоджуються замовленія на часъ
швиденько. Кождый дostaє до руки оригиналъ лосю заосмотрій
гербомъ державнимъ а робичною и урядовою плянкою, зъ котрою мож-
на бачити всѣ подробності, якъ подѣль вигранихъ, дати тягненія и
вклади всіхъ класівъ. Заразъ по тягненію дostaє кождий участникъ
урядову листу вигранихъ заосмотрену гербомъ державнимъ, котра
виразно подає виграній и дотичній вигравій номери. Виплатя вигранихъ
слідъ після плянки швидко за гарантію державы. На жа-
данье висылається урядовий плянкъ напередъ gratis а дальше мы готові
не подобаючоїся лоси, котрій намъ въ порѣ передъ тягненіемъ будуть
звернити, назадъ принести а одержану за нихъ квоту заразъ звернити.
Позаякъ до тихъ тягненій щоденно дуже численній порученія до насъ
доходить, то просимо, щобъ могча вѣт замовленія совітно висловити,
надовзятія намъ якъ найшвидше, а въ всякий случай

передъ 31 Маємъ 1884

просто до нашої фірми

Valentini & Co.
Bankgeschäft.
HAMBURG.

Щастіе и случай грають ча-
сто велику роль въ жити люд-
ському а нѣкъ кождый повиненъ ра-
до принести, если нѣкъ можна, якъ
тутъ, въ солидній и выгодній
способѣ осигнути.

Наша головна коллекція
була отъ давна особливо ща-
сивна въ интересѣ нашихъ поз-
важанихъ купуючихъ була все якъ
найзападнійше черезъ наше бе-
режений.

1090—2—?

5 килевій

БОЧОВКИ ВИНА

поручас

ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЯСКО-ТОКАЙСКІХЪ ВИНЪ

К. Ф. ПОПОВИЧА

927 (29—52) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

1 бочовка Гегелійского столового . 2 зр. 10 кр
1 Гегелійского столового . 2 зр. 30 кр. и 2 " 50 "
1 Гелев. стол. ароматичного 2-70 и 3 зр.
Самородного витрового . 4 зр. 30 кр.
Ермелеки-Бакаторъ стол. 2 " — "

Повыше наведеній цѣнъ розуміються вразъ
стъ бочковою окованою жалѣзними обручами и о-
плачеными портомъ поштовымъ, такъ що благо-
склонній отбиратель жадніхъ бѣльше коштівъ
не поносить. Купуючи вина особного толькъ у
продуцентовъ ручать за здоровъ добръ, натураль-
ній и лучшій вина якъ зъ Вершець, и просить о ла-
скавій замовленії.

На віденьській весовітній

виставій відзначена 2 медалі
від поступу за 8 вислов-
тъхъ и виставовихъ дво-
відьвъ для Votivkirche у Ві-
дні. — На відно-австрій-
ській виставій промисловий
у Відні 1880 відзначена
відомимъ медалемъ.

Цѣл. кор. надворна отливарнія давопівъ въ метало

Петра Гильцера въ Виннѣр-Найштадтъ

(Peter Hilzer in Wr.-Neustadt) 989 (11—24)

поручас для замовленії давопівъ всякомъ величини и звучності.
За попередъ означений звукъ або чисто-гармонійний акордъ цѣлого по-
давопівъ гарантуетъ.

Гармонійний давопівъ припестольніхъ съ чи-
стими сильними звуками коштує:

Зъ збройно-блійшого никлю:

1 подзвій зъ 4 давопівами 15 зр. 1 подзвій зъ 4 давопівами 10 зр.

1 " 3 " 12 зр. 1 " 3 " 8 зр.

Таї отливарнія существоє зъ 1838 року и доси висила 3946 бѣльшихъ

давопівъ въ вазі 1,080.370 килогр. — Сплата такожъ на рати.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ у ЛЬВОВІ

дерхіть на складъ и поручає:

Свѣжій Воды Минеральни

и продаве одну фляшку

Вода Билинска квасна „Завербрунъ“

Хебска (Егерска), Францъ, Зальцъ и Візенъ

Еписка зъ жерела Кренхенъ и Киселъ

Гисгіблеръ королерскъ зъ жерела Отто

Гляйхенбергска зъ жерела Константінъ

Содова „Галлеръ“

Івонацка

Карльбадска Миль, Шлоє и Шірудель

Крайцнахъ зъ жерела Елізавета

Кисинська зъ жерела Ракочи